— Προτοῦ πνιγοῦμε πρέπει νὰ σοῦ πῶ... τοῦ εἶπε σιγὰ ὁ Ἀρθοῦρος...

Ὁ μελαχροινὸς κύριος προσπάθησε ν' ἀποφύγῃ αὐτὴν τὴν συνομιλία... Τρεβήχτηκε, μπῆκε στὴν καμπίνα του καὶ χωρὶς νὰ παντήσῃ ἐτοιμαζόταν νὰ κλείσῃ τὴν πόρτα...

Τὰ μάτια τοῦ Ἀρθούρου ἄστραψαν ἀπὸ ἕνα ἄγριο παληὸ μῖσος, προχώρησε δυὸ βήματα καὶ ἔσπασε τὴν πόρτα μὲ τὰ χέρια του.

— Μὴ κλείνῃς... ἄτιμε... θὰ μοῦ μιλήσῃς. .

Καὶ ὥρμησε κατ' ἐπάνω του μὲ λύσσα...

— Ἡ Κλάρα πέθα ε... τὸ ξέρεις ἔ ; ἀπὸ σένα... ἄτιμε ἀπὸ σένα... Μοὺ ἔκλεψες τὴν εὐτυχία μου... καί...

Ὁ ἄγνωστος κύριος προσπάθησε ν' ἀμυνθῆ, ἀλλὰ ὁ Ἀρθοῦρος ταχὺς τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ λαιμό. .

— Δὲν θὰ σ' ἀφήσω νὰ πνιγῆς... ὄχι !... ἐγὼ πρέπει νὰ σοῦ πιῶ τὸ αἷμα πρῶτα καὶ ὕστερα νὰ σὲ πάρῃ ἡ θάλασσα...

Τὸν ἔσφιγγε στὸ λαιμό .. Τὰ νύχια του εἶχαν μπῆ στὸ κρέας .. «Ἄτιμε... θὰ πεθάνῃς σήμερα... πρέπει νὰ πεθάνῃς».

***

Ὁ θόρυβος τῶν φανῶν ἔφτανε ἀπὸ τὸ κατάστρωμα τρομαχτικός...

— Τὰ σωσίβια... τὰ σωσίβια... Παναγία μου ! πνιγόμαστε !... σῶστε μας... Παναγία μου !...

Περάσανε ἀκόμα 3 λεπτὰ ἀγωνίας καὶ τρόμου... Οἱ ἐπιβάτες πρόβαλλαν ἀπὸ τὶς καμπίνες μὲ ἀπελπισμένα πρόσωπα...

Τὴν στιγμὴ αὐτὴ ὁ Ἀρθοῦρος βγῆκε ἀπὸ τὴν καμπίνα τοῦ μελαγχροινοῦ κυρίου καὶ κλείδωσε τὴν πόρτα της...Τὸν εἶχε πνίξει !..

Ἕνα βλέμμα ἀνακουφίσεως καὶ γαλήνης διακρινότανε στὰ μάτια. Προχώρησε λίγο μὲ βῆμα σταθερὸ καὶ θαρραλέο, σὰν τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἐξεπλήρωσε ἕνα ὑπέρτατο καθῆκον, στὴ ζωή του...

— Κύριοι, στὶς βάρκες... ὁ «Βρεττανικὸς» δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ... φώναξε δυνατά... καὶ ἀνέβηκε γρήγορα στὴ γέφυρα...

***

Ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέρες, ὅταν ἕνα πρωῒ οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Ὑόρκης διάβαζαν στὶς πρωϊνὲς ἐφημερίδες τους τὴν ἑξῆς εἴδηση :

«Νυκτερινὸν τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Σούθαμπτον ἀναγγέλλει ὅτι τὸ ἀτμόπλοιο «Βρεττανικὸς» ἀναχωρῆσαν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην καὶ ὥραν 8 π. μ. ἀπὸ τὸ Σούθαμπτον, ἐναυάγησε στὸν ὠκεανό, συναντῆσαν μεγάλην τρικυμίαν.

Ἐλάχιστοι ἐπιβάτες κατώρθωσαν νὰ σωθοῦν...

Παραδειγματικὸν ἡρωϊσμὸν ἔδειξε ὁ πρῶτος πλοίαρχος κ. Ἀρθοῦρος Κίγκστον, ὁ ὁποῖος ἔμεινε μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς στὴ γέφυρα, ἐπιβλέπων τὴν ἐπιβίβασι τῶν γυναικοπαίδων στὶς βάρκες...

Νεώτερα τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ ναυαγίου θὰ γράψωμεν εἰς τὸ αὐριανό μας φύλλον»... **(Ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ)**

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΕΙΝΕ ΟΔΥΝΗΡΟΣ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ;

Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ καὶ γενικῶς στὸ πρόβλημα τοῦ θανάτου, μᾶς τὴν δίνει ὁ περίφημος Ἄγγλος ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος Μπούρντεκ .

Εἶνε ἐντελῶς ἐσφαλμένη, μᾶς λέγει, ἡ ἰδέα πὼς ὁ θάνατος ἔρχεται μὲ τρομεροὺς πόνους. Ὁ θάνατος εἶνε καὶ αὐτὸς ἕνα ἀποτέλεσμα καθαρῶς φυσικόν. Ὁ ἄνθρωπος πέφτει ἀ τὸ τὴ ζωὴ καὶ πεθαίνει,ὅμοια καθὼς μαραίνεται καὶ πέφτει ἀπὸ τὸ δέντρο ἕνα ἄνθος.

Ὁ θάνατος εἶνε μιὰ προϊοῦσα ἐλάττωσις τῶν δυνάμεων, ἡ ὁποία μᾶς φέρει σιγὰ-σιγὰ σὲ μιὰ τελεία καὶ γενικὴ νάρκωσι. Ὅπως ὁ ὕπνος, ποὺ ἔρχεται σιγὰ-σιγὰ καὶ μᾶς κάνει νὰ αἰσθανώμεθα μιὰ γλυκειὰ χαύνωσι σὲ ὅλο μας τὸ σῶμα, ἔτσι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ θανάτου δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸς ὀλίγα λεπτὰ ἀπαραιτήτου εὐχαριστήσεως τῶν νεύρων. Τὰ τελευταῖα πειράματα μάλιστα ἀπέδειξαν ὅτι αἱ ἐντυπώσεις τοῦ θνήσκοντος ὁμοιάζουν μὲ τὰς ἐντυπώσεις τὰς παραγομένας ἀπὸ τὴν χρῆσιν τοῦ αἰθέρος, τοῦ ὁπίου καὶ γενικῶς ὅλων τῶν ναρκωτικῶν ἐπιδράσεων. Εἶνε ἄλλωστε ἀποδειγμένο ἐκ τῆς χημείας, ὅτι τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ δηλητηριάζει καὶ καθιστᾶ ἀναίσθητα ὅλα τὰ γάγγλια τοῦ θνήσκοντος, ἐπέρχεται δ' ἔτσι τελεία ἀναλγησία.

Τὶς θεωρίες αὐτὲς τοῦ ἰατροῦ καὶ φιλοσόφου, ἐπικυρώνει πληρέστατα καὶ ἡ πεῖρα : Αἱ μαρτυρίαι ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι, εἶχαν ὑποτεθεῖ κατ' ἀρχὰς ὡς νεκροὶ καὶ ἀνεκλήθησαν ὕστερα στὴ ζωὴ καὶ αἱ διαβεβαιώσεις ἑτοιμοθανάτων δυνηθέντων ν' ἀπαντήσουν εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις μᾶς πείθουν ὅτι ὁ θάνατος οὐδὲν ἔχει τὸ ὀδυνηρόν.

Κάποιος αὐτόχειρ Μπούριεκ ὀνόματι, ἐπάλαισε ἰσχυρότατα ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦσαν νὰ τὸν σώσωσι πνιγόμενον. Αἰσθανότανε, εἶπε, μεγάλην ἡδονὴν ἀπὸ τὴν ἀσφυξίαν. Ἐπίσης ὁ Οὐίλλιαμ Χοῦντερ, Ἄγγλος συγγραφεύς, εἶπε ἀποθνήσκων, ὅτι λυπεῖται ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ περιγράψῃ τὴν «ἀπερίγραπτη ἡδονὴ τοῦ ἀποθνήσκειν» !

Ὁ Μπούρντεκ, καταλήγων, μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ θάνατος τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶνε διόλου ὀδυνηρός, ὅπως δὲν εἶνε καὶ ἡ γέννησίς του. Καὶ αὐτὸ βέβαια θὰ εἶχε ὑπ' ὄψει του καὶ ὁ Σαίκσπηρ ὅταν λέγει ὅτι : «Ὁ φόβος τοῦ θανάτου ἔγκειται κυρίως στὸ φόβο τοῦ ἀγνώστου. Τὸ αἴσθημα τοῦ σκότους ποὺ αἰσθανόμεθα νὰ προσεγγίζῃ, καὶ ὅλοι οἱ πόνοι καὶ οἱ ἐπαναστάσεις τῆς σάρκας, εἶνε, ἐκεῖνα ποὺ μᾶς κάνουν συνήθως τόσο ὀδυνηρὴ τὴ σκέψη τῆς αἰωνίας μας ἀναχωρήσεως ἀπὸ τὴ ζωή».

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μ. Σ.

Ἕνα μονοσύλλαβο ὄνομα. σὰν σπινθῆρας, σὰν ἠλεκτρικὸ κτύπημα κουδουνιοῦ, προαναγγέλλει τὴν ἐμφάνισί της. Ζωηρά, εὐλύγιστη, ἀστραπιαία, μὲ σιλουέττα ποὺ ξεπετιέται μὲ σβελτέτσα καὶ χάρι οερπαντίνας. Ὅταν τὴν ἰδῆτε θὰ πῆτε ὅτι καὶ ὁ χαρακτῆρας της εἶνε σύμφωνος μὲ τ' ὄνομά της, ζωηρός, εὔθυμος, χαρούμενος, μ' ὅλα ταῦτα κατὰ βάθος εἶνε μελαγχολική, σκεπτική καὶ κάποτε ὅταν καπνίζει ἔχει ἕνα ὕφος τόσον περίλυπο, ποὺ νομίζει κανεὶς ὅτι δὲν θὰ τὴν ξαναδῆτε ποτὲ γελαστή. Ἡ συντροφιά της περιζήτητη, ἡ ὁμιλία της— ποὺ τὴν διακρίνει ἕνα τέμπρο μελωδικὸ— εἶνε ἐκκάκτως ἐνδιαφέρουσα καὶ σπιρτόζα, εἶνε μεταξὺ τῶν ὀλίγων Ἀθηναίων ποὺ ἔχει μελετήσει πολύ, ἔχει καταβροχθήσει ἀμέτρητα βιβλία, ὁμιλεῖ γαλλικά, ἀγγλικά, γερμανικὰ στὴν ἐντέλεισ. Ἡ ἐμμορφιά της εἶνε σαγηνευτική. Ἡ καλωσύνη της μυθώδης. Λὲν ἔχει ἴχνος σνομπίσμ. Εἶχε τὴν τύχη νὰ ἐκλέξῃ ἀντάξιον σὲ ἐξυπνάδα, εὐγένεια καὶ καλωσύνην σύζυγον καὶ πράγματι ἡ γαμήλιος πομπὴ τοῦ ἀνωτέρω ζεύγους ἦτο — τὸ παρελθὸν Σάββατον στὴν ἐκκλησία τοῦ Σωτῆρος—ἀπὸ τ' ἁρμονικώτερα θεάματα.

Ἡ Μονταὶν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Αἱ κυριώτεραι καὶ ὡραιότεραι κοσμικαὶ συναθροίσεις τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἦσαν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Ἰταλικὴν Πρεσβείαν.

— Εἰς μὲν τὴν Ἰταλικὴν Πρεσβείαν δύο δεξιώσεις, μία βραδυνὴ καὶ ἡ ἄλλη ἀπογευματινὴ- γκάρντεν πάρτυ—ἐδόθησαν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰταλοῦ Πρίγκηπος Ἀϊμόνε.

— Εἰς τὴν ἑσπερίδα παρευρέθησαν ὁλόκληρο τὸ Διπλωματικὸ Σῶμα, ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἰταλικῆς Παροικίας καὶ Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν κ. καὶ κ. Μπενάκη τύπος ὡραίας Ἀγγλίδος, κ. καὶ κ. Κογιαβίνα, κ. καὶ κ. Ἀνδριτσάκη, κ. καὶ κ. Χωρέμη, κ. καὶ κ. Θεοχάρη, κ. καὶ κ. Μακρῆ, κ. καὶ κ. Παπάζου, κ. καὶ Δὶς Καμπάνη, Δες Γρυπάρη κλπ.

— Ἐκτάκτως ὡρσία ἦτο ἡ ἀπογευματινὴ συγκέντρωσις στὸν κῆπο τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας. Ἡ κ. Μπραμπίλα ἔφερεν θαυμασίαν τουαλέτταν μὸβ πάρμας καὶ καπελὶν ὁμοιόχρωμη καὶ ἐδέχετο τοὺς κεκλημένους της μὲ τὴν χάρι ποὺ τὴν διακρίνει.

— Ζωηροτάτη τζάζ-μπὰντ ὑπὸ ἕνα ἀνθισμένο κιόσκι, προσέδιδε πολὺ κέφι.

— Παρευρέθησαν κ. Παγκάλου μαύρη τουαλέττα, κ. Λ. Ρούφου, μαύρη δαντέλλα, κ. καὶ κ. Β. Γρίβα, κ. καὶ κ. Τ. Θεοχάρη, κ. καὶ κ. Καφαντάρη, κ. Πάλλη, κ. Β. Δούσμανη, κ. Σερπιέρη, κ. καὶ κ. Λιβιεράτου, κ. Ρετσίνα, κ. καὶ κ. Μπόταση, κ. καὶ κ. Ζαλοκώστα, κ. καὶ κ. Γεωργαντᾶ, κ. καὶ κ. Μιγαλοπούλου, κ. καὶ κ. Ἠλιάσκου κλπ.

— Μερικὲς ἰδιαίτερες ἐμφανίσεις κ. Π. Καραπάνου πράσινη κομψὴ τουαλέττα καὶ καπέλλο στὸν ἴδιο τόνο, κ. Αννέτα Χωρέμη κίτρινη τουαλέττα καὶ καπέλλο, κ. Π. Σκαραμαγκᾶ μὲ μπέζ, κ. Μ. Σακορράφου μὲ γκρί, κ. Θεοχάρη μὲ κίτρινο, κ. Κογιαβινα τουαλέττα σὲ ἀπόχρωσι σαρτρέζ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην χορευτικὸν ἀπόγευμα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ν. Νικολαΐδη. Μιὰ κομψὴ πρόσκλησι εἰδοποιοῦσε πολυάριθμον φιλικὸν κύκλον νὰ προσέλθῃ 7 9.

— Ἕνα μπουκέτο ἀπὸ ὁλόδροσα ἐμψυχα λουλούδια, ἡ Δὶς Δ. Νικολαΐδη τουαλέττα ροζάτρ κρέπ- ρομαὶν καὶ δαντέλλες, Δὶς Γρηγοριάδη τουαλέττα κόκκινη σιφφόν, Δὶς Σπηλιωτάκη τουαλέττα μπλὲ πορσελάνης ἐμπριμὲ ρόζ, Δὶς Σκαναβὶ πράσινη ζωρζέττ καὶ δαντέλλες ὁμοιόχρωμες, Δὶς Ν. Νικολαΐδη ἐκτάκτως chic τουαλέττα λευκὴ ζωρζέττ, πολλὰ «παννὼ» ποὺ ἐσχημάτιζαν εἴδος φορέματος στύλ,στὶς ἄκρες κεντημένα ἀπὸ λουλοῦδι σὲ διαφορετικὸ χρῶμα.

— Ἡ ἀπογευματικὴ τεϊοποσία τῶν «σμάρτ» μετεφέρθη στοὺς κήπους καὶ στὶς βεράντες τῶν ξενοδοχείων Κηφισιᾶς· κάθε ἀπόγευμα κομψὲς συναθροίσεις στὸ «Σέσιλ», στὸ «Στροφῦλι», στὸν «Διόνυσον». Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κυριαρχοῦν φορέματα σπόρ, ἢ ἀνσάμτλ ἁρμονικὰ σὲ ἀπαλοὺς χρωματισμούς.

— Εὐχάριστη βραδειὰ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτη,εἰς τὸ Καστρί. Μία νεαρὰ κυρία φημιζομένη διὰ τὴν χορευτικήν της ἐπιδεξιότητα ἔχει τὸ ρεκὸρ τῆς ἐπιτυχίας, εἶνε ἐκτάκτως ντυμένη μὲ ἰδιόρρυθμον φόρεμα, ποὺ μαρτυρεῖ τὴν παριζιάνικη προέλευσίν του, κίτρινο κρὲπ κεντημένο,καὶ μαντὼ ἀπὸ κρὲμ καφὲ καὶ κίτρινο.ΑρχικὰΚ·Π

— Μεταξὺ ἄλλων ἦσαν κ. καὶ κ. Καφαντάρη, κ. καὶ κ. Ἀποστολίδου, κ. καὶ κ. Παπάζου, κ. καὶ κ. Σταθάτου, κ. καὶ κ. Καλέργη ὡραιοτάκη, κ. καὶ κ. Μαλαμίδη, πολὺ κομψὴ ἐμφάνισις, κ. καὶ κ. Ἀνδριτσάκη, κ. καὶ κ. Παπαφράγκου, κ. Σερπιέρης, κ. Σακελλαρίδης, κ. Σισιλιάνος, κ. Ρήζ, κ. καὶ κ. Κήγκ, κλπ.

— Αἱ Ἀθηναῖες βρίσκονται ὑπ' ἀτμόν, δένοντας πυρετωδῶς βαλίτσες, τακτοποιοῦνται μπαγκάζ, ἀλλὰ ὀλίγιστος κόσμος ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλες χρονιὲς θὰ ταξειδεύσῃ. Αἱ περισσότεραι Ἀθηναῖες θὰ διαπρέψουν εἰς τὶς πλοὶ τῶν διαφόρων νησιῶν. Κηφισσιά, Σπέτσαις, καὶ Πορταριὰ φαίνεται ὅτι θὰ ἔχουν τὸ ρεκὸρ τῆς κοσμικῆς κινήσεως. Τὸ Σπόρτιγκ - Κλόμπ, θὰ ἔχῃ φέτος τσιγκάνικη ὀρχήστρα. Εἰς τὸ Σέσιλ θὰ ὁρισθῇ χορὸς δύο φορὲς τὴν ἑβδομάδα, διὰ τοὺς παραθερίζοντας ἐν τῷ ξενοδοχείῳ καὶ τοὺς γευματίζοντας ἐκεῖ.

Ἡ Μονταίν.